

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

1959 · 50 · 2009

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

ENGEL kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(46857/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2010. május 20.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

Az Engel kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:
Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović,
Sajó András,
Nona Tsotsoria,
Kristina Pardalos, *bírák*
és Sally Dollé, *Hivatalvezető*
2010. április 29-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (46857/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Engel Zoltán Péter („a kérelmező”) 2006. szeptember 21-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Kádár A., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Hóltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. A kérelmező azt állította, hogy fogvatartásának körülményei – amelyeket súlyosbított indokolatlan, IV. biztonsági csoportba sorolása – megalázó bánásmódnak, illetve a magánélet tiszteletben tartásához fűződő joga megsértésének minősült. A kérelmező az Egyezmény önállóan, illetve a 13. és a 14. cikkel együtt olvasott 3. és 8. cikkeire támaszkodott.

4. 2008. január 9-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül elbírálásra (29. cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK

I. AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

5. A kérelmező 1962-ben született és Szegeden élt.

6. 2003. május 13-án a kérelmezőt fegyveres rablás közben tetten érték. Az ezt követő lövöldözés során a kérelmező megölt egy rendőrt, egy

másikat pedig megsebesített. A kérelmező maga is gerincsérülést szenvedett, melynek következtében deréktól lefelé mindkét lába megbénult. Azóta inkontinenciában is szenved. Jelenleg 100%-os rokkant, csak kerekesszékekben képes mozogni; továbbá pelenkát kell használnia.

7. A kérelmezőt életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték. 2005. február 25. és 2006. december 15. között a Szegedi Fegyház és Börtönben tartották fogva.

8. A kérelmező az alábbiak szerint adta elő a Szegedi Fegyház és Börtönbeli körülményeket: Mivel nem tudott az egészséges elítéltek számára előírt követelményeknek eleget tenni, bevetett ágyon ruhástól kellett aludnia, s kabátját kellett takarónak használnia annak érdekében, hogy elkerülje a meghatározott időre történő beágyazást előíró zárkarend megsértése miatti szankciót. Mivel a személyzettől nem kapott segítséget, csak akkor tudott mosakodni vagy szükségét elvégezni, hogyha szobatársai segítettek neki. Nem biztosítottak számára megfelelő fürdőszéket; fürdőszék helyett fából készült WC ülökét kapott, ami – fürdésre alkalmatlan lévén – gyorsan elrothadt, és egy alkalommal össze is törött alatta. Mivel fogyatékosága és inkontinenciája miatt a többi elítélt zaklatta, nem vett részt a napi szabad levegőn tartózkodáson. IV. biztonsági csoportba sorolt elítéltként mindig övbilincsben szállították. Amikor a szállító járműben biztonsági öv nélkül ilyen testhelyzetben utazott, csak úgy tudta magát a kerekesszékekben tartani, hogy fejét a jármű utasterének ajtajához feszítve tartotta testét. Ennek következtében rendszeresen duzzanatok keletkeztek a fején. A szállító járműbe történő be- és kiszálláskor a személyzet övénel fogva, néha a jármű padlóján vonszolta, horzsolásokat okozva neki; 2006. június 12-én is ilyen incidensre került sor. Más alkalmakkor kerekesszéket – a benne ülő, 110 kg súlyú kérelmezővel – legurították a szállító jármű lépcsőin.

9. A kérelmező által a fenti feltételek miatt a Csongrád Megyei Főügyészséghez benyújtott panasz eredménytelen maradt.

10. A börtön egészségügyi szolgálata szerint a kérelmező, többek között, magas vérnyomásban, paraplégiában, neurogén hólyag betegségben és túlsúlyban szenvedett. Speciális büntetés-végrehajtási intézetbe történő átszállítására javaslat született, amelyet azonban a börtön vezetősége nem fogadott el. A kérelmező panaszra nyomán a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága (BVOP) vizsgálatot folytatott le. A vizsgálat eredményeként az alábbiak nyertek megállapítást:

„A kérelmező cellája az intézet földszintjén ... az orvosi rendelő közvetlen közelében helyezkedik el. A zárka 4 fő befogadására alkalmas, de ott, a kérelmezőt is beleértve, csak 2 vagy 3 fő került elhelyezésre. A berendezést a kérelmező egészségi állapotának megfelelően átalakították, az asztalt megmagasították, az ágyak egyszintesek, a szekrényt és a tükröt elérhető magasságba helyezték, a bejáratot akadálymentesítették, a WC ülőkéhez kapaszkodót szereltek föl. Az egyik elítélt önként vállalta, hogy a zárkát rendben tartja, és segíti a kérelmezőt a napi feladatok

ellátásában. A zárkarend be nem tartása miatt a kérelmezőt felelősségre vonni nem kellett.

A kérelmező számára naponta biztosították a meleg vizes zuhanyozást (fürdést). Kézi tusoló állt rendelkezésére és fürdőszék ... Szobatársa ... segítette a kérelmezőt. A segítségnyújtást a fogvatartott önként vállalta ...

... Az intézet [védett] udvarán történt a napi séta, ... hogy a kérelmező személyét érintő csúfolódásnak ne tegyék ki. ...A kérelmező azt nem kívánta igénybe venni.

Panaszai alapján ... az intézet parancsnoka 2006. május 30-án intézkedett, hogy a kérelmezőt szállító járműbe biztonsági övet szereljenek be, és erről őt írásban tájékoztatta, valamint közölte azt is, hogy mentővel ... történő szállítása az egészségügyi vélemény alapján nem indokolt. A vizsgálat szerint a kérelmező 2004 decemberében és 2006 júniusában [szállítás közben] felületes karcot, illetve horzsolást szenvedett. Az intézet vezetése ezért a végrehajtó állomány felé intézkedett, hogy kiemelt körültekintéssel járjanak el. Az illetékes egészségügyi szerv álláspontja alapján a kérelmező mozgatása nem igényelt egészségügyi szakdolgozói közreműködést.

2006. április 21-én a kérelmező a nagyfai Intézetbe történő átszállítás iránti kérelmet nyújtott be, amelyet a BVOP ... 2006. június 9-én elutasított azzal az indokkal, hogy a kérelmező szabadságvesztés büntetését az általa elkövetett bűncselekménynek és fokozatának megfelelő intézetben tölti, ápolása, orvosi felügyelete megoldott, kerekesszékekkel történő közlekedéséhez az akadálymentesítést az intézetben elvégezték. A határozat ellen a kérelmező panaszt terjesztett elő. A panaszt az országos parancsnok 2006. július 26-án elutasította, és áthelyezését nem engedélyezte. A határozat indokolása szerint a kérelmező... tartós ápolásra és állandó orvosi felügyeletre nem szorul. Jelenlegi tartózkodási helyén az állapota által indokolt belső átalakításokat elvégezték. A jelen állapotának megfelelő egészségügyi ellátása, a számára kialakított körülmények között, jelenlegi tartózkodási helyén biztosítható..."

11. A kérelmező előadta, hogy a szállítójármű 2006. augusztus végéig nem volt biztonsági övvel felszerelve. A szabad levegőn tartózkodást illetően a kérelmező előterjesztette, hogy a szóban forgó udvar felszíne egyenetlen volt, így nem volt alkalmas kerekesszékekkel való közlekedésre.

12. Mivel más büntetőeljárás is folyamatban volt ellene, a kérelmezőt bíróság elé állítás céljából rendszeresen Budapestre kellett szállítani. 2006. szeptember 5-én kelt, a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet Szállítási Osztályának vezetőjéhez címzett panaszában a kérelmező előadta, hogy 2006. szeptember 4-én a befogadó folyosón lévő egyik fakkban helyezték el, ahol öt órát kellett eltöltenie folyadékfogyasztási és pelenkacsere lehetőség nélkül. Azt is előadta, hogy szállítás közben a jármű egyszemélyes fakkjába helyezték, ahol horzsolásokat szenvedett: egy kanyarban kerekesszékéből kiesett, s övbilincsben, teste alá szorult kezekkel a jármű padlóján heverve utazott. A kérelmező továbbá előadta, hogy másnap, amikor orvosi vizsgálatra jelentkezett, az ápoló közölte vele, hogy orvosi vizsgálat csak a következő hét hétfőjén esedékes heti rendelés keretében lehetséges.

13. Az ezt követően elrendelt vizsgálat során 2006. szeptember 18-án vettek föl látleletet, de a kérelmezőn külsérelmi nyomot nem találtak. 2006. október 3-án a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet parancsnoka bizonyítottság hiányában elutasította a kérelmező panaszát.

14. A kérelmező feljelentése alapján a Szegedi Katonai Ügyészség hivatali visszaélés büntette miatt ismeretlen tettes ellen nyomozást indított, amelyet 2006. december 12-én bizonyíték hiányában megszüntetett.

15. 2006. október 27-én az országos parancsnoknak megküldött levelében a kérelmező állítólagosan szállítás közben szerzett sérüléseivel, valamint kerekesszékeinek meghibásodásával kapcsolatban tett panaszt. A lefolytatott vizsgálat a kérelmező sérüléseire vonatkozó panaszt nem támasztotta alá, de kerekesszékeit megjavították.

16. 2006. december 15-én a kérelmezőt a Sopronkőhidai Fegyház és Börtönbe helyezték át, ahol fogyatékkal élő elítéltek számára kialakított, speciális egyszemélyes zárkában helyezték el. 2006. december 18-án a kérelmezőt igazságügyi orvosszakértő vizsgálta meg. Véleményében a szakértő kifejtette:

„... [A felállás tekintetében] a fogvatartott részben vagy egészben túlozza fájdalmát... A fogvatartott 100%-os rokkant ..., ugyanakkor nem teljesen képtelen az önellátásra. Folyamatos evési ingere, valamint az az álláspontja, hogy fájdalom esetén sem szed fájdalomcsillapítót ... komoly pszichés akadályát képezi fokozottabb mobilizálhatóságának. Ugyanakkor, ... önmaga a fájdalom sem bizonyítható kétséget kizárólag. Igazságügyi orvosszakértői szempontból megállapítható, hogy ... a fogvatartott valamennyi olyan orvosi, ápolói, gondozói segítséget megkapott, amelyre szüksége volt.”

II. A RELEVÁNS HAZAI JOG

17. A szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet

42. § (3) d)

„A IV. biztonsági csoportba kell besorolni azt az elítéltet, akinél alapos okkal arra lehet következtetni, hogy az intézet rendjét súlyosan sértő cselekményt, szökést, a saját vagy mások életét, testi épségét sértő vagy veszélyeztető magatartást fog tanúsítani, illetve ilyen cselekményt már elkövetett, és a biztonságos fogva tartás csak őrzéssel, kivételesen felügyelettel biztosítható.”

III. A KÍNZÁS ÉS EMBERTELEN VAGY MEGALÁZÓ BÜNTETÉSEK VAGY BÁNÁSMÓD MEGELŐZÉSÉRE LÉTREHOZOTT EURÓPAI BIZOTTSÁG (CPT) JELENTÉSEI

18. A CPT 1999. december 5. – december 16. között tett látogatását követően a magyar Kormány számára készített Jelentés releváns része kimondja:

„96. A fogvatartottak Magyarországon működtetett besorolási rendszere alapján a veszélyesnek tartott fogvatartottakat a IV. biztonsági csoportba sorolják (6/1996. (VII. 12.) IM rendelet). A besorolást az ügyész, a bíróság, vagy az intézmény befogadási bizottsága végzi. A CPT azt a tájékoztatást kapta, hogy a bíróságok és az ügyészek a súlyos bűncselekmény elkövetésével vádolt, illetve az ilyen bűncselekmények elkövetése miatt elítélt (főként szervezett bűnözésben részt vett) fogvatartottakat, a befogadási bizottság pedig azon személyeket sorolja e csoportba, akikkel korábban fegyelmezési problémák voltak (beleértve azokat, akik esetében szökéstől lehet tartani, illetve akik öngyilkosságot kíséreltek meg), továbbá akik katonai háttérrel rendelkeznek.

A IV. biztonsági csoportba sorolt fogvatartottak státuszát hathavonta felülvizsgálják. Úgy tűnik azonban, hogy a biztonsági csoportba sorolás/csoportban maradás indokairól a fogvatartottak nem kapnak tájékoztatást.

97. Magától értetődő, hogy a fogvatartottakat nem szabad hosszabb ideig különleges biztonsági csoportban tartani, mint ameddig azt az esetükben fennálló kockázat szükségessé teszi. Ehhez az elhelyezésükről szóló határozat rendszeres felülvizsgálatára van szükség. Továbbá, a fogvatartottakat lehetőség szerint teljes körűen tájékoztatni kell elhelyezésük, s – amennyiben szükséges – elhelyezésük meghosszabbításának indokairól; többek között ez teszi lehetővé számukra, hogy hatékonyan vegyék igénybe az intézkedés megtámadására nyitva álló jogorvoslati lehetőségeket.”

19. A CPT 2005. március 30. - április 8. között tett látogatását követően a magyar Kormány számára készített Jelentés releváns része kimondja:

„64. A IV. biztonsági csoportba sorolt fogvatartottak tekintetében rendelkezésre álló jogi biztosítékokat illetően megállapítható, hogy az ilyen fogvatartottak státusza jelenleg háromhavonta kerül felülvizsgálatra (az 1999. évi látogatáskor ilyen felülvizsgálatra csak hathavonta került sor); a CPT üdvözli ezt a változást. A CPT többi, hosszú ideje megfogalmazott – az érintett fogvatartottaknak az intézkedés indokairól történő írásbeli tájékoztatására, valamint az intézkedéssel kapcsolatos fogvatartotti vélemény kifejtésének lehetővé tételére vonatkozó – javaslatai nem kerültek végrehajtásra.

A delegáció által megkérdezett IV. biztonsági csoportba sorolt fogvatartottak közül sokan panaszolták, hogy nem kaptak tájékoztatást az intézkedés okairól, nem vonták be őket a felülvizsgálati eljárásba, s nem kaptak tájékoztatást a jogorvoslati lehetőségekről. Továbbá, a fogvatartottak általában úgy érezték, hogy a IV. biztonsági csoport státusz rendszeres felülvizsgálata pusztán formális. A releváns dokumentumok vizsgálata és a fogvatartottakkal készített interjúk annak megállapítására vezették a bizottságot, hogy a IV. biztonsági csoport státusz fenntartása történeti okok – például a (gyakran sok évvel korábban) elkövetett

bűncselekmény erőszakos jellege – alapján történik, nem pedig a fogvatartott aktuális veszélyességének, vagy annak mérlegelése alapján, hogy mennyire hajlamos újból elfogadhatatlan módon cselekedni...”

„184. A 2005. évi látogatás során a delegáció tüzetesen vizsgálta a speciális biztonsági csoportba sorolt fogvatartottakat. A CPT üdvözölte azt a tényt, hogy a IV. biztonsági csoportba sorolt elítéltek státuszának felülvizsgálatára immár háromhavonta kerül sor; ugyanakkor a CPT felhívta a magyar hatóságokat arra, hogy hajtsák végre korábbi, az érintett fogvatartottaknak az intézkedés indokairól történő írásbeli tájékoztatására, valamint az intézkedéssel kapcsolatos fogvatartotti vélemény kifejtésének lehetővé tételére vonatkozó javaslatait. Általánosabban a Bizottság a IV. biztonsági csoportba sorolás felülvizsgálását és finomítását javasolta annak érdekében, hogy ez a besorolás csak olyan személyek vonatkozásában kerüljön alkalmazásra és maradjon fenn, akik esetében ez a státusz valóban szükséges.

A IV. biztonsági csoportba sorolt fogvatartottakkal szembeni korlátozó eszközök alkalmazásával kapcsolatos politika – amelyet a CPT már a múltban is erős kritikával illetett – továbbra is elégtelen; a Bizottság e politika haladéktalan felülvizsgálatára hívta fel a magyar hatóságokat ...”

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 3. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

20. A kérelmező azt panaszolta, hogy fogvatartásának és szállításának körülményei embertelen és megalázó bánásmódnak minősültek, és sértették a magánélet tisztelőben tartásához fűződő jogát. Előadta, hogy IV. biztonsági csoportba sorolása – amelyet a hazai hatóságok előtt nem támadhatott meg – egészségi állapotára figyelemmel abszurd volt, s fogvatartása embertelen jellegének egyik okaként szolgált. A kérelmező az Egyezmény önállóan, illetve a 13. és a 14. cikkel együtt olvasott 3. és 8. cikkeire támaszkodott.

21. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező panaszát kizárólag az Egyezmény 3. cikke alapján kell vizsgálni. A 3. cikk kimondja:

„Senkit sem lehet kínzásnak, vagy embertelen, megalázó bánásmódnak, vagy büntetésnek alávetni.”

22. A Kormány vitatta az állítást.

A. Elfogadhatóság

23. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá

megjegyzí, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

24. A Kormány annak előterjesztésével kezdte, hogy az Egyezmény 35. cikkének 1. bekezdésében foglalt hathónapos szabályra figyelemmel az az időszak, amelyben a kérelmező fogvatartásának körülményeit vizsgálni kell, csak 2006. március 21-én (azaz hat hónappal a kérelem benyújtásának időpontját megelőzően) kezdődött, s 2006. december 15-én ért véget, amikor a kérelmezőt átszállították a Sopronkőhidai Fegyház és Börtön speciálisan kialakított körletrésébe. Ez utóbbi intézkedést illetően a Kormány hangsúlyozta, hogy az intézmény fogyatékosággal élő fogvatartottak elhelyezésére alkalmas felszereltséggel rendelkezett. A Szegedi Fegyház és Börtönben töltött időszakot illetően a Kormány előterjesztette, hogy a panaszolt feltételek és incidensek nem érték el az embertelen bánásmódnak azt a minimális szintjét, amely a 3. cikk működésbe lépéséhez szükséges, különösen azon gyors intézkedésekre figyelemmel, amelyeket a hatóságok a panaszok orvoslása érdekében tettek. A panaszolt feltételek nem sértették a kérelmező számára az Egyezmény 8. cikke alapján biztosított jogokat sem, mivel a kérelmező magánéletének korlátozása a rá kiszabott, fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetés szükségszerű következménye volt.

25. A kérelmező előterjesztette, hogy a panaszolt intézkedések, mulasztások és incidensek az Egyezmény 3. cikke alapján tiltott embertelen és megalázó bánásmódnak minősültek, s ez a helyzet a Szegedi Fegyház és Börtönben töltött teljes időszak vonatkozásában fennállt. A panaszolt ügy az Egyezmény alapján számára biztosított jogok folyamatos megsértését jelentette; ezért a Kormány hathónapos szabályra hivatkozása téves. Különösen az a tény volt elfogadhatatlan, hogy alapvető szükségleteinek – mint szükségének elvégzése, fürdés, öltözés/vetkőzés – kielégítése tekintetében hosszú ideig zárkatársai jóindulatára volt utalva. Az a gyakorlat, hogy a szállító járműben kerekesszékét rögzítő biztonsági öv nélkül szállították, s azok a durva módszerek, ahogyan a járműre feltették, illetve onnan levették, szintén embertelenek voltak. Ezt a helyzetet súlyosbította IV. biztonsági fokozatba sorolása – amelyet nem támadhatott meg a börtönhatóságok előtt, s amely paraplégijára tekintettel teljesen indokolatlan volt –, amely miatt megbilincselve szállították, s ilyen módon megakadályozták, hogy a mozgó járműben rögzítse helyzetét.

26. A Bíróság megismétli: a bántalmazásnak a súlyosság egy minimális szintjét el kell érnie ahhoz, hogy a 3. cikk hatálya alá essék. A súlyosság e minimális szintjének megítélése relatív; az ügy összes körülményétől, így a bántalmazás időtartamától, fizikai és lelki hatásaitól és – bizonyos esetekben

– az áldozat nemétől, korától és egészségi állapotától is függ. Annak eldöntéséhez, hogy valamely bánásmód a 3. cikk szerinti értelemben „megalázó” volt-e, a Bíróság egyik tényezőként azt a kérdést veszi figyelembe, hogy a bánásmód célja az érintett személy megalázása és lealacsonyítása volt-e, bár az ilyen cél hiánya nem zárhatja ki teljes bizonyossággal a 3. cikk megsértésének megállapítását (ld. *Price v. the United Kingdom*, no. 33394/96, § 24, ECHR 2001-VII; *Peers v. Greece*, no. 28524/95, §§ 67-68 és 74, ECHR 2001-III).

27. A jelen ügyben teljes mértékben a zárkatársak jóindulatán múlt, hogy a paraplégiás kérelmező kapott-e segítséget ahhoz, hogy szükségét elvégezze, megfürödjön, felöltözzön vagy levetkőzzön (vö. *Vincent v. France*, no. 6253/03, §§ 94-103, 24 October 2006). A Szegedi Börtönben töltött időszak alatt mindvégig – 2005. február 25-től 2006. december 15-ig – ez a helyzet állt fenn. Ebben az összefüggésben a Bíróság számára lényegtelen, hogy a szóban forgó zárkatársak önkéntesek voltak-e, vagy sem (vö. *Farbutuhs v. Latvia*, no. 4672/02, § 60, 2 December 2004). A Bíróság továbbá osztja a kérelmező azon álláspontját, hogy a panaszolt körülmények folyamatos állapotot valósítottak meg (vö. *P.M. v. Hungary*, no. 23636/94, Commission's report of 9 September 1998, nem publikált), amelyet teljes egészében vizsgálni kell.

28. Továbbá, a Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező szállításának elítélendő feltételeivel kapcsolatos kérelmezői előterjesztéseket a szóban forgó szállító jármű biztonsági övvel történt felszerelését – amelyre csak 2006 augusztusának végén került sor – megelőző időszak vonatkozásában a Kormány nem cáfolta. A Bíróság különösen sajnálatosnak tartja azt a gyakorlatot, hogy a kérelmezőt a padlón vonszolva tették be a szállító járműbe és vették ki onnan, s hogy a mozgó járműben rögzítetlenül hagyták kerekesszékét, amint az 2006. június 12-én történt. Ez utóbbi tekintetben a Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező IV. biztonsági csoportba sorolása és az ebből következő bilincselés csak súlyosbította a kérelmező által a szállítás ilyen módja miatt elszenvedett megpróbáltatásokat. Ezzel kapcsolatban a Bíróság utal a CPT IV. biztonsági csoportba sorolt elítéltek magyarországi helyzetével kapcsolatos észrevételeire (ld. fenti 17-18. bekezdések).

29. Végezetül, a Bíróság észrevételezi a 2006. szeptember 4-i incidenssel kapcsolatos kérelmezői panasz bizonyítottság hiánya miatti elutasítását (ld. fenti 12. és 13. bekezdés). A Bíróság úgy véli, hogy egy ilyen természetű állítólagos incidenst követően a kérelmező – egy paraplégiás elítélte – orvosi vizsgálathoz való késedelmes hozzáférése összeegyeztethetetlen a 3. cikk alapján a hatóságokra háruló azon kötelezettséggel, hogy megfelelő vizsgálatot folytassanak le az állítólagos bántalmazások kivizsgálására (ld. *Kmetty kontra Magyarország*, no. 57967/00. sz. kérelem, 38. bekezdés, 2003. december 16.).

30. A fenti megfontolások elegendőek a Bíróság számára annak megállapításához, hogy a Szegedi Fegyház és Börtönben történt fogvatartása alatt a kérelmezőt megalázó bánásmódnak vetették alá. Bár a Kormány dicséretre méltó erőfeszítéseket tett a kérelmező helyzetének javítására azzal, hogy 2006. december 15-én a kérelmezőt egy speciálisan kialakított intézménybe szállították át, ezen erőfeszítésekre túl későn került sor ahhoz, hogy enyhítsék az Egyezmény 3. cikkének megsértését.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

31. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

32. A kérelmező 12000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

33. A Kormány vitatta az igényt.

34. A Bíróság a teljes kért összeget megítéli.

B. Költségek és kiadások

35. A kérelmező további 3800 eurót követelt a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Ez az összeg – a benyújtott munkaidő-kimutatás szerint – 120 eurós óradíj mellett az ügyvéd által felszámított 31 órányi jogi munka díjának felel meg.

36. A Kormány vitatta az igényt.

37. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak annyiban jogosult a költségek és kiadások megtérítésére, amennyiben bizonyítja, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel, a Bíróság a teljes kért összeg megítélését ésszerűnek tartja.

C. Késedelmi kamat

38. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 3. cikkét megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 12000 (tizenkétezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 3800 (háromezer-nyolcszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2010. május 20-án, a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sally Dollé
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök